

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 37290

гр. София, 28.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
закрито заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **11704** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. С. Ч. против експертно решение (ЕР) № /г. от зас. № на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК). С решение № 31447/07.08.2026г. жалбата е отхвърлена и подателят е осъдена да заплати съответно: на НЕЛК - 102,26 евро; на заинтересованата страна (ЗС) "Екоинженеринг - РМ" ЕООД – 511,29 евро; на Административен съд София град – 891,39 евро.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 01.09.2026г. и на 13.09.2026г.от процесуалния му представител е постъпила молба за изменението му в частта за разносните, платими на ЗС и на съда. В писмено становище от 25.09.2026г. процесуалният представител на ЗС "Екоинженеринг - РМ" излага доводи за неоснователност на искането.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав намира, че искането за изменение е допустимо, като подадено в срока по чл.176а, ал.1 АПК от активно легитимирана страна. Разгледано по същество, е неоснователно.

Както е посочено в мотивите на постановеното решение, възстановяване на разносните на ЗС е дължимо на основание изричната разпоредба на чл.143, ал.4 АПК. Съгласно чл.144 АПК, за неуредените в неговия Дял трети въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс (ГПК). Последният изрично предвижда в чл.78, ал.6, изр.2, че съответните суми се присъждат в полза на съда. Тази разпоредба следва да се тълкува систематично с правилото на чл.78, ал.2 ГПК, съгласно която ако ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото, разносните се възлагат върху ищеца. В случая жалбата е отхвърлена като неоснователна и при липсата на друго изрично правило следва да се приеме, че при този изход на делото жалбоподателката дължи възстановяване на сумите, платени от бюджета на съда. Същият извод следва и от обстоятелството, че съгласно текстовете на чл.83 ГПК и предхождащия го чл.76 ГПК, таксите и разносните следва да бъдат внесени предварително, но не се внасят при освобождаване. Това означава, че платеното в хода на производството от бюджета на съда следва да бъде

възстановено от съответната страна с оглед изхода на спора; в частност, при отхвърляне на жалбата – от нейния подател. Във връзка с доводите на последния относно невъзможността да ги заплати следва да се отбележи, че видно от представената декларация от 15.04.2026г. (л.7 в кориците на адм. д. № 4213/2026г. на Върховния административен съд, VI отделение), е заявен доход от трудови възнаграждения в размер на 602.57 евро и пенсия в размер на 399 евро, или общо 1001.57 евро за посоченото в декларацията едночленно семейство. Този месечен доход позволява на жалбоподателката да възстанови заплатеното от бюджета на съда, разпределено съответно в отделни вноски. Сумата е платена на вещите лица, изготвили приетите по делото заключения и не включва плащане по неизготвени такива. В заключение следва да се отбележи и, че в определение № 821/27.01.2026г. по адм. д. № 340/2026г. на Върховния административен съд, VI отделение е посочено, че в правомощията на съда е да възложи плащането на възнагражденията на съответната задължена страна и при необходимост да обезпечи събирането им по реда на чл.77 ГПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 176а, ал. 3 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на С. С. Ч., с ЕГН [ЕГН], за изменение на решение № 31447/07.08.2026г., постановено по адм. д. № 11704/2024г. на Административен съд София град, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: